

jo ogsaa det ærede Medlems Opfattelse, og jeg kan derfor ganske slutte mig til hans Udtalelse.

Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) beklagede, at Menighederne har mistet en Ret derved, at der ikke nu som tidligere kan klages til Kirkeministeren. Jeg tror, det er kun rent formelt, at dette kan siges, jeg tror, at Berettigelsen til at fremføre Klager for Kirkeministeren i ingen Henseende vil falde bort og heller ikke Menighedernes Ret, de, som skal betale, hvad det hele koster. Thi Menighedernes Ret kan jo ikke bestaa i ganske at tilsidesætte Lovens Regler om passende Honorarer efter de Klasser, hvori de paagældende er opførte. Hvis det kunde tænkes, at et Menighedsraad ligefrem vilde vedtage, at vedkommende skulde have en uanstændig Lønning, som slet ikke svarede til Offer og Accidenser, vilde det gaa ud over den paagældende, men en saadan Ret kan Menighedsraadet ikke have. Jeg er overbevist om, at Kirkeministeren — og det gælder ikke alene mig, men jeg antager, det ogsaa vil gælde kommende Kirkeministre — vil tage det fornødne Hensyn til Menighedernes Ret. Thi det er dog ganske rimeligt, at de Folk, som skal betale de vedkommende, ogsaa faar noget at sige med Hensyn til Fastsettelsen af, hvor meget de skal betale. Det ærede Medlem har imidlertid Ret i, at jeg har ikke ønsket en saadan Bestemmelse ind i Lovforslaget, jeg har ikke oprindeligt foreslaaet den, fordi jeg antog, at Stiftsøvrigheden og Menighedsraadene vilde nok komme ud af det med hinanden, uden at man behøvede at appellere til Ministeren. Paa den anden Side har jeg, da man i Udvalget og i Folketinget, hvor Lovforslaget meget nøje er gennemgaaet i Enkeltheder, har ønsket en saadan Appellinstans, ikke villet modsætte mig det. Jeg ved, at det ærede Medlems Parti satte sig derimod, det har jeg ikke bebrejdet dem og vil ikke bebrejde ham, men Modstanden var jo heller ikke større, end at man fandt at kunne stemme for Lovforslaget, da det endelig forelaa til Vedtagelse. Det var det ærede Medlem ogsaa villig til, og det takker jeg ham for.

Hvad angaar Hurtigheden, med hvilken man ønsker Lovforslaget behandlet, maa jeg sige, at den Hurtighed, der her ønskes, kan paa ingen Maade sammenlignes med den, hvormed Behandlingen fandt Sted i 1919, da man i begge Ting gennemførte Sagen saa hurtigt, at man knapt vidste, hvad man vedtog. Her tror jeg at kunne sige, at Lovforslaget i alt Fald i det andet

Ting er gennemgaaet meget nøjagtigt Punkt for Punkt, og hvert af Partiernes her i Tinget har jo Meningsfæller i det andet Ting, saa at de Herrer vistnok kan føle sig rolige og sikkert ogsaa er meget rolige med Hensyn til Hurtigheden.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) udtalte, at Befordringsudgifterne skulde fastsættes efter Forholdene, som de var — saaledes forstod jeg ham. Det skal de, Befordringsudgifterne kan ikke fastsættes udenom de virkelige Udgifter. Man maa se paa de virkelige Udgifter, som et Embede har til Befordring, dernæst maa der saa ganske vist tages Hensyn til, hvor megen Befordring der kan være ønskelig, for at Forholdet ikke skal være det, at en Præst skal sige: Jeg kan ikke tage til en syg, fordi jeg ikke har Midler til at dække Befordringsudgifterne; der maa tages Hensyn f. Eks. til Sognets Udstrækning, derfor skal de fastsættes efter Indberetninger fra hvert enkelt Sted. Man skal ikke kunne sige: Nu fastsætter vi Befordringsudgifterne til 1 200 Kr. over hele Linien; det vilde være ganske urimeligt, idet Forholdene er vidt forskellige. Jeg kunde tænke mig, at man paa enkelte Steder kunde nøjes med 50 Kr. Paa Hirtsholmene, hvor der kun er en halv Snes Beboere, vil der neppe være større Befordringsudgifter. De skal fastsættes saaledes, at Udgifterne ikke kommer Præstelønningerne til Last. Forholdet skal være det, at den Lønning, som er givet Præsten, har han ubeskaaret, og de Udgifter, han har, faar han Vederlag for, men heller ikke mere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes Fredag den 18. Marts Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Udførsel og Indførsel af Kartofler.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov indeholdende nogle Ændringer i Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd udenfor København og Frederiksberg m. v. af 4. Oktober 1919.